

ANAYASA MAHKEMESİ KARARI

Anayasa Mahkemesi Başkanlığından:

BİRİNCİ BÖLÜM
KARAR**İSLAM ÇAPRAZ BAŞVURUSU**

Başvuru Numarası : 2021/16746
Karar Tarihi : 28/2/2024

Başkan : Hasan Tahsin GÖKCAN
Üyeler : Yusuf Şevki HAKYEMEZ
Selahaddin MENTEŞ
İrfan FİDAN
Muhterem İNCE
Raportör : Yüksel GÜNARSLAN
Başvurucu : İslam ÇAPRAZ
Vekili : Av. Emrah BARAN

I. BAŞVURUNUN ÖZETİ

1. Başvuru; konutu terk etmemeye ilişkin adli kontrol tedbirinin hukuka aykırı olması, söz konusu tedbire dosya üzerinden yapılan inceleme sonucunda karar verilmesi nedeniyle kişi hürriyeti ve güvenliği hakkının ihlal edildiği iddiasına ilişkindir.

2. Kadıköy Kaymakamlığı tarafından 2/2/2021 tarihli kararla COVID-19 salgını nedeniyle toplum sağlığının korunması, kamu düzeninin sağlanması, salgının yayılmasının engellenmesi amacıyla ve toplumsal iç barışı tehdit edebilecek etkinliklerin gerçekleşme ihtimali gözönüne alınarak 2/2/2021 tarihinden itibaren yedi gün süreyle Kadıköy ilçesindeki tüm açık alanlarda gerçekleştirilmesi planlanan toplantı, miting, yürüyüş, basın açıklaması, konser gibi etkinlikler yasaklanmıştır.

3. Söz konusu yasaklama kararına rağmen Kadıköy ilçesinde 4/2/2021 tarihinde toplanan ve başvurusunun da aralarında olduğu ileri sürülen gruba güvenlik güçlerince müdahale edilmiştir. Kolluk görevlilerince düzenlenen Olay Tutanağı'na göre olayın gelişimi şöyledir:

i. Çeşitli marjinal gruplar sosyal medyadan "Faşizme karşı birleş[me], örgütlen[me], mücadeleyi yüksel[tme]" amacıyla toplantı çağrısı yapmıştır. Kolluk görevlilerince Halkın Demokrasi Partisi ilçe binası önünde toplanan elli kişilik gruba Kadıköy Kaymakamlığının COVID-19 salgını nedeniyle yapılacak her türlü etkinliği yasaklama kararı bulunduğu bildirilmiştir. Ayrıca topluluğa dağılmaları, aksi hâlde müdahale edileceği de ses yükseltici cihazla defalarca ihtar edilmiş ve dağılmaları için yeterli süre tanınmıştır. İhtara rağmen yürüyüşe devam etmek istemeleri nedeniyle grup kolluk görevlilerince fiziki ve seyyar bariyerlerle engellenmiş ve gruba yakalama işlemi yapılmıştır. Olay Tutanağı'nda "...grup üyelerinin

tarafımızdan yapılan uyarıları dikkate almayıp yürüyüş yapmak istemeleri üzerine önleri seyyar bariyerlerle kapatılmak ve personel vasıtasıyla hat çekilmek suretiyle yürüyüşleri engellenerek yakalanmalarına yönelik müdahale edil[diği]" şeklinde ifade edilmiştir.

ii. Müdahale sonucu dağılan grubun bir bölümünün tekrar toplanarak İskele Meydanı'na yürümek istemesi üzerine bariyer çekilerek grup engellenmiş, dağılmaları yönünde gruba ihtarlarda bulunulmuş ve akabinde yakalama işlemi gerçekleştirilmiştir.

iii. Grup içinde bir kişi caddede ortasına oturarak belediye otobüsünün geçişine engel olmuş, akabinde yapılan müzakereyle trafik akışı tekrar sağlanmıştır. Grubun bir kısmının İskele Meydanı'na gitmek için toplanması üzerine kolluk görevlilerince grup engellenmiş; gruba dağılmaları yönünde ihtarlarda bulunulmuş ve akabinde yakalama işlemi gerçekleştirilmiştir. Bu kapsamda 4/2/2021 tarihinde, aralarında başvurusunun da olduğu altmış beş kişi hakkında yakalama, bunların altmış biri hakkında da gözaltına alma işlemi uygulanmıştır.

4. Başvurucu 8/2/2021 tarihinde İstanbul Anadolu Cumhuriyet Başsavcılığında (Başsavcılık) hazır edilmiştir. Başvurucu; Başsavcılıkta alınan ifadesinde özetle yasaklama kararından haberdar olmadığını, Kartal'da ikamet eden amcasını ziyaret etmek üzere olay günü Kadıköy'e geldiğini, Kartal'a gitmek isterken polislerin kendisini gözaltına aldıklarını, neden gözaltına alındığını bilmediğini belirtmiştir. Güvenlik güçlerince hazırlanan fezlekede başvuru hakkında suçu ve suçluyu övme suçundan devam eden yargılama bulunduğu ifade edilmiş ancak başvurusunun tam olarak hangi müdahale esnasında, nerede ve ne şekilde yakalandığına dair herhangi bir açıklamaya yer verilmemiştir.

5. Aralarında başvurusunun da yer aldığı birçok şüpheli hakkında Başsavcılık tarafından 6/10/1983 tarihli ve 2911 sayılı Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Kanunu'nun 32. maddesinin (1) numaralı fıkrasında düzenlenen kanuna aykırı toplantı ve yürüyüşlere silahsız katılarak ihtarla rağmen kendiliğinden dağılmama suçundan adli kontrol kararı verilmesi talep edilmiştir. Adli kontrol talebinde, başvuru hakkında 4/12/2004 tarihli ve 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 100. maddesinde yazılı tutuklama nedenlerinin bulunduğu ancak ölçülülük ilkesi gereğince *sorgusu yapılarak* adli kontrol kararı verilmesi gerektiği belirtilmiştir.

6. İstanbul Anadolu 9. Sulh Ceza Hâkimliği (Hâkimlik) 8/2/2021 tarihinde başvurusunun yurt dışına çıkamama ve konutu terk etmeme şeklinde adli kontrol tedbirlerine tabi tutulmasına dosya üzerinden yaptığı inceleme sonrasında karar vermiştir. Kararda, kuvvetli suç şüphesinin mevcut olduğunu belirten Hâkimlik atılı suçun niteliğini, kanunda öngörülen cezanın miktarını, delillerin büyük oranda toplanmış olmasını, ilgililerin sabit ikametgâh sahibi olmalarını, kaçacaklarına veya delilleri karartabileceğine ilişkin dosyaya yansıyan bir bilgi, belge veya iddianın bulunmamasını ve ölçülülük ilkesini gözeterek adli kontrol tedbirleri uyguladığını açıklamıştır. Başvurusunun bu karara yönelik itirazı, İstanbul Anadolu 10. Sulh Ceza Hâkimliğince 17/2/2021 tarihinde reddedilmiştir.

7. Başvurucu, ret kararını 16/3/2021 tarihinde öğrenmiş ve 18/3/2021 tarihinde bireysel başvuruda bulunmuştur.

8. Bireysel başvuru sonrasında Ulusal Yargı Ağı Bilişim Sistemi (UYAP) üzerinden yapılan incelemede, başvuru hakkında kanuna aykırı toplantılara ve yürüyüşlere

silahsız katılarak ihtara rağmen kendiliğinden dağılmama suçunu işlediği iddiasıyla kamu davası açıldığı tespit edilmiştir.

9. İstanbul Anadolu 35. Asliye Ceza Mahkemesi 29/3/2021 tarihinde düzenlenen tensip zaptı ile adli kontrol tedbirinin niteliği, tedbirin konulduğu tarih ve kamu davası açıldığı gözetilerek başvuru hakkındaki konutu terk etmeme adli kontrol tedbirinin kaldırılmasına, yurt dışına çıkış yasağı adli kontrol tedbirinin devamına ve başvuru hakkında imza atmak suretiyle en yakın polis merkezine başvurma şeklindeki adli kontrol tedbiri uygulanmasına karar vermiştir. Davanın bireysel başvurunun incelendiği tarih itibarıyla ilk derece mahkemesinde derdest olduğu tespit edilmiştir.

10. Komisyon; kişi özgürlüğü ve güvenliği hakkı dışındaki şikâyetlerin kabul edilemez olduğuna, anılan hakka ilişkin şikâyetlerin kabul edilebilirlik incelemesinin Bölüm tarafından yapılmasına karar vermiştir.

II. DEĞERLENDİRME

A. Konutu Terk Etmemeye İlişkin Adli Kontrol Tedbirinin Hukuki Olmadığına İlişkin İddia

11. Başvurucu; basın açıklamasına katılmadığını, kimlik kontrolü sırasında hakkında farklı bir suçtan adli işlem yapıldığının tespit edilmesi üzerine gözaltına alındığını, katılmamış olsa da isnat edilen basın açıklaması eyleminin anayasal olarak korunan özgürlükler kapsamında olduğunu, kendisine isnat edilen suç bakımından kuvvetli suç şüphesi bulunmadığını belirterek kişi hürriyeti ve güvenliği hakkının ihlal edildiğini ileri sürmüştür.

12. Adalet Bakanlığı (Bakanlık) görüşünde; ilgili mevzuat hükümleri, Anayasa Mahkemesi içtihatları ile somut olayın kendine özgü şartları gözönüne alınarak değerlendirme yapılması gerektiği belirtilmiştir. Başvurucu, Bakanlık görüşüne karşı beyanında başvuru formundakine benzer iddialarda bulunmuştur.

13. Başvurucunun iddiası kişi hürriyeti ve güvenliği hakkı kapsamında incelenmiştir.

14. Anayasa Mahkemesi, hakkında konutu terk etmeme adli kontrol tedbiri uygulanan başvuruçunun 5271 sayılı Kanun'un 141. maddesindeki tazminat davası iç hukuk yolunu tükettikten sonra yaptığı bireysel başvuruya ilişkin E.Y. ([GK], B. No: 2018/10482, 14/12/2022, § 48) kararında, 5271 sayılı Kanun'un 141. ve devamı maddelerinde adli kontrolün tazminat talep edilebilecek koruma tedbirleri arasında sayılmadığını, dolayısıyla konutu terk etmeme tedbiri bakımından etkili bir tazminat yolunun bulunmadığını tespit etmiştir. Bu bakımdan başvuru hakkındaki iddiaya konu adli kontrol tedbirinin sona erdiği tespit edilmiş olsa da somut başvuruda başvuru yollarının tüketilmesine dair kabul edilebilirlik kriteri bakımından bir eksiklik bulunmadığı değerlendirilmiştir. Bunun yanı sıra açıkça dayanaktan yoksun olmayıp kabul edilemezliğine karar verilmesini gerektirecek başka bir neden de bulunmadığı anlaşılan başvurunun kabul edilebilir olduğuna karar verilmesi gerekir.

15. Anayasa Mahkemesi konutu terk etmeme tedbirinin niteliği, uygulanış şekli ve özellikleri itibarıyla hareket serbestisi üzerindeki sınırlayıcı etkisinin derece ve yoğunluk

olarak seyahat özgürlüğüne göre oldukça ileri bir boyutta olduğu, dolayısıyla kişi hürriyeti ve güvenliği hakkına müdahale teşkil ettiği sonucuna varmıştır (*Esra Özkan Özakça* [GK], B. No: 2017/32052, 8/10/2020, §§ 68-76).

16. Konutun terk edilmemesine yönelik bir yükümlülüğü içeren adli kontrol tedbirinin hukukiliğinin değerlendirilmesinde -tıpkı tutuklamanın hukukiliğinin incelenmesinde olduğu gibi- tedbirin kanun tarafından öngörülüp öngörülmediği, isnat edilen suçun işlendiğine dair kuvvetli şüphe bulunup bulunmadığı, Anayasa'nın ilgili maddelerinde belirtilen haklı sebeplerden bir veya daha fazlasına dayanılıp dayanılmadığı ve tedbirin ulaşılmak istenen amaç bakımından ölçülü olup olmadığı dikkate alınır. Çünkü böyle bir adli kontrol tedbiri tutuklamaya seçenek bir koruma tedbiridir. Dolayısıyla söz konusu tedbire ancak -suçlamanın kuvvetli sayılabilecek inandırıcı delillerle desteklenmesi şartıyla- suçluluğu hususunda kuvvetli belirti bulunan kişiler hakkında, tedbir uygulanacak kişinin kaçmasını ya da delilleri yok etmesini veya değiştirmesini önlemek amacıyla ve ulaşılmak istenen amaç yönünden bir ölçüsüzlük yoksa başvurulabilir. Adli kontrol kapsamındaki başka yükümlülüklerin ulaşılmak istenen meşru amaç bakımından yeterli olması hâlinde kişi konutu terk etmeme yükümlülüğüne tabi tutulmamalıdır (benzer yöndeki değerlendirme için bkz. *Esra Özkan Özakça*, §§ 78-83).

17. Başvurucunun bireysel başvuruya konu ettiği husus, kanuna aykırı toplantı ve yürüyüşlere silahsız katılarak ihtar rağmen kendiliğinden dağılmama suçundan yürütülen bir soruşturma kapsamında Hâkimlik tarafından 5271 sayılı Kanun'un 109. maddesi uyarınca verilen konutu terk etmeme adli kontrol tedbiridir. Dolayısıyla başvuru hakkında verilen ve adli kontrol yükümlülüğü olarak uygulanan konutu terk etmeme tedbirinin kanuni dayanağı bulunmaktadır.

18. Kanuni dayanağı olduğu anlaşılan söz konusu adli kontrol tedbiri açısından başvurunun isnat edilen suçu işlediğine dair kuvvetli bir şüphe bulunup bulunmadığının incelenmesi gerekir.

19. Başvurucu, kanuna aykırı toplantı ve gösteri yürüyüşüne katılarak ihtar ve zor kullanmaya rağmen dağılmamakta ısrar etme suçundan yürütülen bir soruşturma kapsamında konutu terk etmeme şeklinde adli kontrol tedbirine tabi tutulmuştur. 2911 sayılı Kanun'un 32. maddesinin (1) numaralı fıkrasında yer alan direnme suçunun oluşabilmesi için kanuna aykırı bir toplantıya ve gösteri yürüyüşüne katılması, dağılmaya ilişkin ihtarın mevcut olması, toplantı ve gösteri yürüyüşünün zorla dağıtılması şeklindeki şartların gerçekleşmesi ve katılımcının pasif direniş göstererek dağılmamakta ısrar etmesi gerekir [Yargıtayın benzer yönde değerlendirmeleri için bkz. Yargıtay Ceza Genel Kurulunun 16/9/2014 tarihli ve E.2014/9-96, K.2014/375; (kapatılan) Yargıtay 16. Ceza Dairesinin 11/11/2015 tarihli ve E.2015/4910, K.2015/3886; Yargıtay 3. Ceza Dairesinin 27/9/2022 tarihli ve E.2021/1979, K.2022/4944 sayılı kararları]. 4/7/1934 tarihli ve 2559 sayılı Polis Vazife ve Salâhiyet Kanunu'nun 16. maddesi zor kullanmayı "direnenleri etkisiz hale getirecek şekilde bedeni kuvvet, maddi güç ve kanuni şartlar çerçevesinde silah kullanma yetki[si]" şeklinde tanımlamıştır. Aynı maddede, polisin direnen kişilere karşı kullandığı fiziki engellerin de bu maddi güç kapsamında olduğu belirtilmiştir.

20. Somut olayda başvurunun dâhil olmadığını ifade ettiği grup, toplantının kanuna aykırı olması nedeniyle dağılmaları yönünde kolluk görevlilerince yapılan ihtarlara uymamış ve basın açıklaması yapmak amacıyla belli bir mekâna gitmek istemiştir. Bu nedenle gerçekleştirilen ilk müdahalede kolluk görevlilerince dağılmaları yönünde gruba

yapılan ihtarlar sonrası araç ve bedeni kuvvet kullanılmak suretiyle grup engellenmiş ve aynı anda yakalama işlemi gerçekleştirilmiştir. Kolluk görevlileri, dağılarak tekrar toplanan kişilere yönelik olarak farklı zaman dilimlerinde gerçekleştirdikleri müdahalelerde ise ihtarlar sonrası maddi güç kullanarak grubu engellemiş, akabinde direniş gösteren kişileri gözaltına almıştır. Olay Tutanacı'nda başvurunun da aralarında olduğu altmış beş kişinin kanuna aykırı toplanmaya katılarak dağılmaları yönündeki ihtara karşı aktif direnç göstererek dağılmamakta ısrar etmeleri nedeniyle yakalandıkları hususlarına ilişkin genel bir açıklamayla yetinilmiştir. Buna rağmen kolluk görevlilerince düzenlenen tutanaklarda başvurunun hangi müdahale sonrasında, nerede ve ne şekilde yakalandığı belirtilmemiştir.

21. Kolluk görevlilerinin ilk müdahalede -diğer müdahalelerden farklı olarak- zor kullanma yetkisini kullanmasıyla birlikte eş zamanlı olarak yakalama işlemini gerçekleştirdiği anlaşılmıştır (bkz. § 3/i). Bireysel başvuru dosyasına sunulan bilgi ve belgelerden de anılan olayda kolluk görevlilerinin zor kullanmasına rağmen, yakalanan kişilerin pasif direniş gösterdiklerine ilişkin bir tespit ve bilgi mevcut değildir. Bu itibarla -başvurunun hangi müdahale sonrasında, nerede ve ne şekilde yakalandığına ilişkin bir tespit bulunmadığı gözetildiğinde- eyleme katılmadığını ileri süren başvurunun suç işlediğine dair kuvvetli belirtinin soruşturma makamlarınca yeterince ortaya konulmadığı sonucuna varılmıştır.

22. Öte yandan Hâkimlik kararında delillerin büyük oranda toplandığı, başvurunun sabit bir ikamet adresinin olduğu, kaçma veya delilleri karartma ihtimali bulunduğu ilişkin herhangi bir bilgi, belge veya iddianın olmadığı açıkça belirtilmiştir (bkz. § 6). Başvurucu yönünden konutu terk etmemeye ilişkin adli kontrol tedbirinin meşru bir amacının bulunmadığının Hâkimlikçe kabul edildiği bir hâlde Anayasa Mahkemesinin aksi bir sonuca varması mümkün değildir. Varılan bu sonuç, ulaşılmak istenen amaca nazaran tedbirin ölçülülüğü konusunda inceleme yapılmasını gereksiz kılmaktadır.

23. Açıklanan gerekçelerle suç işlediğine dair kuvvetli belirtiler ortaya konulmadan başvurunun adli kontrol tedbiri kapsamında konutu terk etmeme şeklindeki yükümlülüğe tabi tutulması nedeniyle kişi hürriyeti ve güvenliği hakkının Anayasa'nın 19. maddesinin üçüncü fıkrası yönünden ihlal edildiğine karar verilmesi gerekir.

B. Hâkim Önüne Derhâl Çıkarılma Güvencesinin İhlal Edildiğine İlişkin İddia

24. Başvurucu, adli kontrol kararının kendisi hâkim önüne çıkarılmadan ve dosya üzerinden yapılan inceleme sonucu verildiğini belirterek kişi hürriyeti ve güvenliği hakkının ihlal edildiğini ileri sürmüştür.

25. Açıkça dayanaktan yoksun olmadığı ve kabul edilemezliğine karar verilmesini gerektirecek başka bir neden de bulunmadığı anlaşılan kişi hürriyeti ve güvenliği hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddianın kabul edilebilir olduğuna karar verilmesi gerekir.

26. 4/2/2021 tarihinde yakalanıp gözaltına alınan başvuru, mevcutlu olarak sevk edildiği Başsavcılık tarafından ifadesi alındıktan sonra sorgusunun yapılması ve hakkında adli kontrol tedbiri uygulanması talebiyle 8/2/2021 tarihinde Hâkimliğe sevk edilmiştir (bkz. § 5). Hâkimlik dosya üzerinden yaptığı inceleme sonunda adli kontrol tedbiri kapsamında başvurunun konutunu terk etmeme ve yurt dışına çıkamama yükümlülüklerine tabi tutulmasına karar vermiştir (bkz. § 6). Oysa Anayasa'nın 19. maddesinin beşinci fıkrası, yakalanıp gözaltına alınan kişinin soruşturma makamlarınca serbest bırakılmaması hâlinde en

geç azami gözaltı süreleri içinde hâkim önüne çıkarılmasını emretmektedir. Maddede geçen “Hâkim önüne çıkarılır.” ifadesi, hâkimliğin tutuklanması veya adli kontrol tedbiri kapsamında konutunu terk etmeme yükümlülüğüne tabi tutulması istenen kişinin sorgusunu yapmasını ve hazırsa söz konusu kişinin müdafinin dinlenmesini gerektirir (tutuklama tedbirine başvurulmasında başvurunun sorgusunun yapılması yönünden benzer değerlendirme için bkz. *Emre Soncan*, B. No: 2016/73490, 11/3/2020, § 56). Bu yolla yakalama ile gözaltı işlemlerinin yargısal denetimi gerçekleşir ve suç isnadıyla karşı karşıya kalan kişiye gözaltı sürecinde kötü muameleye uğrama riskine karşı yeterli güvence sağlanmış olur (*B.G.*, B. No: 2020/36865, 21/6/2023, § 46).

27. Açıklanan gerekçelerle Başsavcılık tarafından sorgusu yapılarak adli kontrol tedbirine karar verilmesi talebiyle sevk edilmesine rağmen Hâkimliğin başvurunun sorgusunu yapmadan dosya üzerinden gerçekleştirdiği incelemeyle adli kontrol tedbiri kapsamında konutunu terk etmeme ve yurt dışına çıkamama yükümlülüğüne tabi tutulmasına karar vermesi, bu suretle derhâl hâkim önüne çıkarılma güvencesine uyulmaması nedeniyle kişi hürriyeti ve güvenliği hakkının Anayasa'nın 19. maddesinin beşinci fıkrası yönünden ihlal edildiğine karar verilmesi gerekir.

III. GİDERİM

28. Başvurucu; ihlalin tespitini, yeniden yargılama yapılmasını ve miktar belirtmeksizin maddi ve manevi tazminat ödenmesine karar verilmesini talep etmiştir.

29. Tespit edilen ihlalin ve sonuçlarının ortadan kaldırılmasına ilişkin usul ve esaslar 30/3/2011 tarihli ve 6216 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun'un 50. maddesinde yer almaktadır.

30. Anayasa Mahkemesince yapılan inceleme sonucunda Anayasa'nın 19. maddesinin üçüncü fıkrasının ihlal edildiğine karar verilmiştir. Bu itibarla ihlalin mahkeme kararından kaynaklandığı anlaşılmıştır. Başvurucu hakkındaki konutu terk etmeme şeklindeki adli kontrol tedbiri sona ermiştir. Dolayısıyla ihlalin sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden yargılama yapılmasında hukuki yarar bulunmamaktadır. Diğer taraftan yalnızca kişi hürriyeti ve güvenliği hakkının ihlal edildiğinin tespitiyle giderilemeyecek olan manevi zararları karşılığında başvurucuya net 192.500 TL manevi tazminat ödenmesine karar verilmesi gerekir. Öte yandan başvurunun ugradığını iddia ettiği zararlar ilgili bilgi ve belge sunmaması nedeniyle maddi tazminat talebi reddedilmiştir.

IV. HÜKÜM

Açıklanan gerekçelerle;

A. 1. Konutu terk etmeme şeklindeki adli kontrol tedbirinin hukuka aykırı olması nedeniyle kişi hürriyeti ve güvenliği hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddianın KABUL EDİLEBİLİR OLDUĞUNA,

2. Derhâl hâkim önüne çıkarılma güvencesine uyulmaması nedeniyle kişi hürriyeti ve güvenliği hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddianın KABUL EDİLEBİLİR OLDUĞUNA,

B. Konutu terk etmeme şeklindeki adli kontrol tedbirinin hukuka aykırı olması ve hâkim önüne derhâl çıkarılma güvencesine uyulmaması nedeniyle kişi hürriyeti ve güvenliği hakkının Anayasa'nın 19. maddesinin üçüncü ve beşinci fıkraları yönünden İHLAL EDİLDİĞİNE,

C. Başvurucuya net 192.500 TL manevi tazminat ödenmesine, tazminata ilişkin diğer taleplerin REDDİNE,

D. 487,60 TL harç ve 18.800 TL vekâlet ücretinden oluşan toplam 19.287,60 TL yargılama giderinin başvurucuya ÖDENMESİNE,

E. Ödemenin kararın tebliğini takiben başvurucunun Hazine ve Maliye Bakanlığına başvuru tarihinden itibaren dört ay içinde yapılmasına, ödemede gecikme olması hâlinde bu sürenin sona erdiği tarihten ödeme tarihine kadar geçen süre için yasal FAİZ UYGULANMASINA,

F. Kararın bir örneğinin bilgi için İstanbul Anadolu 9. Sulh Ceza Hâkimliğine (2021/89 Sorgu sayılı) GÖNDERİLMESİNE,

G. Kararın bir örneğinin Adalet Bakanlığına GÖNDERİLMESİNE 28/2/2024 tarihinde OYBİRLİĞİYLE karar verildi.